

Beskyrelsen af Statens Jernbane- og Veivæsen, vilde der i alt Fald vistnok ikke blive Mere tilbage, end at det passende kunde samles under eet Departement. — Med Hensyn til Contoircheferne har jeg Intet at bemærke. Et Stridsspørgsmaal her i Salen vil det derimod vistnok blive, om Fuldmægtigclassen skal bevares som kongelige Embedsmænd. Der kan vistnok ikke være Tale om at borttage de Fuldmægtige, der fungere som Expeditionssecretairer og derfor modtage Honorar. Deres Antal er 23; det er nemlig nu ikke alene i Expeditionscontoirerne, men tillige i nogle af Revisionscontoirerne, at man har faaet dette Begreb. Det er nemlig saa, at man efterhaanden har søgt at samle Forretningerne i større Contoirer og der har deelt Sagerne lige mellem Contoirchefen og den Fuldmægtig, der faaer Expeditionssecretairhonoraret, saaledes at han ganstke selvstændig behandler sin Classes Sager og refererer dem for Bedkommende. Disse 23 vil der vist ikke blive Tale om at røre ved, men jeg troer i det Hele taget, at det vil være det Bedste og Dnsfeligste for Statsjenssten, at Fuldmægtigene vedblive at være kongelige Embedsmænd, saaledes at der i ethvert Contoir er en Mand, som kan udføre Contoirchefens Forretninger i dennes Forsald og derved dannes til Ansættelse i de høiere Pladser. Jeg skal tillade mig at minde om, at det Folkethingsudvalg, som i 1858 behandlede en Lønningsslov for Ministeriernes Embedsmænd, udtalte sig for at beholde Fuldmægtigclassen som kongelige Embedsmænd. Jeg tør maaskee ogsaa her henvise til Forholdene i Norge. Jeg beder om at undskyldte, at jeg saa ofte henviser til Norge; men Sagen er, at jeg virkelig troer, at vi kunne lære ikke saa Lidt af dette Land, hvis Institutioner ligne vore saameget, og som allerede saalænge har levet under en fri Forfatning. Jeg troer, at man med Sandhed kan sige om den norske Regjering og det norske Storthing, at de lægge an paa at afflasse, hvad der virkelig er Luxus, og derimod lægge an paa at anvende al Folkets og Landets Kraft paa den materielle og den aandelige Udvikling. Man kan altsaa ikke i den norske Statshuusholdning vente at finde Luxus, men dog forholder det sig saa, at man ikke alene har be-

holdt Fuldmægtige som Embedsmænd, men at ogsaa deres Tal er langt større end hos os. I det norske Departement for Kirke- og Undervisning er der 7 Bureauchefer og 13 Fuldmægtige eller, naar man regner Rigssachivet fra, 6 Bureauchefer og 12 Fuldmægtige; i Justitsdepartementet er der 4 Bureauchefer og 7 Fuldmægtige, i Indenrigsdepartementet 6 Bureauchefer og 11 Fuldmægtige, i Revisionsdepartementet endogsaa 6 Bureauchefer og 23 Fuldmægtige. Man maa ikke troe, at det skulde ligge deri, at man ikke i Norge har, hvad vi kalde Departementschefer, saa at Bureaucheferne skulde staae lige under Ministrene. Det er ikke Tilfældet; der er en Expeditionssecretair i hvert Departement, som nærmest svarer til vore Departementschefer, og der er endog i nogle Departementer en Embedsmænd, som vi ikke kjende, og som hedder Expeditionschefen; han staaer midt imellem Bureauchefen og Expeditionssecretairen. Jeg troer, at jeg heri tør søge et Argument for, at det nok vilde være tilraadeligt, navnlig for Tjenestens Tarv, at man lader Fuldmægtigene hos os vedblive at være kongelige Embedsmænd. Det kommer jo dog ikke blot an paa, at Administrationen er billig, men ogsaa paa, at den er god, og det er jo saare naturligt, at man kan ønske i de forskjellige Contoirer at have en Mand, der er saaledes stillet, at man kan vente, at Conciperingen og Behandlingen af de vigtigere Sager kan blive forsvarlig. Vil man sige, at det ogsaa vil kunne gjøres af en Assistent, saa vil jeg dertil svare, at saa kunde man i Consequents deraf gaae endnu et Skridt videre og afflasse Contoircheferne. Naar det derhos erindres, at dette Lovforslag fuldstændig har gennemført, hvad der beghyndtes ved Loven af 1860, nemlig at lade samtlige Cancellister og Copister forsvinde som kongelige Embedsmænd, troer jeg, at man med god Samvittighed kan standse, efter at have ryddet disse talrige Embedsmænd afveien, og at man kan lade Fuldmægtigene leve. Hermed er det ikke nægtet, at man jo nok i et enkelt Contoir kunde hist og her pille en Fuldmægtig ud, og jeg kan endog selv være med til at give Anvisning i saa Henseende. Jeg skal f. Ex. gjøre opmærksom paa, at i Archivcontoirret, som nu paa-